

Západ: Zhroutí se sám do sebe nebo padne pod náporům barbarů?

Autor: Giulio Meotti

„Bílá smrt“ je na postupu

Fernand Braudel ve své knize *Grammaire des civilisations* napsal, že Západu vtiskla podobu „stará Evropa“. Ameriku nazývá „Evropou-dcerou“ a Rusko „tou druhou Evropou“.

Mezi lety 1976 – 1991, tedy v posledních 16 letech sovětské vlády, se v Rusku narodilo o 11,4 milionu více lidí, než jich zemřelo, v počátečních šestnácti postkomunistických letech (1992 – 2007) naopak o 12,4 milionů více lidí zemřelo. Pak přišel Vladimir Putin a neblahý trend zvrátil: porodnost v Rusku se přiblížila míře potřebné k nahrazení obyvatelstva.

„Rusko dnes v porodnosti předstihlo některé evropské země,“ pochlubil se při každoročním televizním maratonu, během něhož zodpovídá otázky diváků, ruský prezident. „Porodnost se navíc zvyšuje tempem pro většinu evropských zemí nedosažitelným,“ dodal Putin. Naneštěstí má pravdu.

Když se řekne Německo, Itálie nebo Španělsko, většina z nás si představí vysokou životní

úroveň, časté dovolené, válku jako cosi z dávné minulosti, zdravé lidi a dokonce i „polyamorní rodiny“. Čeho se tedy bát? Ego Západu bylo zcela osvobozeno a nyní vládne jako brutální diktátor.

„My ostatní, civilizace, už teď víme o vlastní smrtelnosti,“ prohlásil francouzský spisovatel Paul Valéry. Národ je zcela závislý na své demografii a v případě zhroucení porodnosti se může od základů proměnit nebo úplně zmizet. A právě to někteří nazývají „bílou smrtí“.

Ta postupuje Západem a demografická fakta budou mít také ohromné důsledky i pro bezpečnost Evropy, jelikož mnohé země odmítají investovat do svých armád. Ve stárnoucí zemi tečou veřejné peníze do zdravotnictví a důchodů.

S označením „bílá smrt“ přišel roku 1976 slavný francouzský historik Pierre Chaunu, aby tak zdůraznil, že dnešní propad porodnosti má podobné důsledky jako středověká „černá smrt“. Pokles natality je podle něj jako válka. Při studiu demografických poměrů západoevropských zemí narazil Chaunu na ostrý demografický propad v německém Berlíně počínaje 50. léty. Není to však náhoda, ale symbol Evropy, jež si zvolila vlastní smrt, píše.

Přihlíží dnešní Evropa svým smrtelným křečím? Sledujeme smrt západní civilizace, ne nepodobnou úpadku Říma? A jak bude tento evropský podzim vypadat? Prudký výbuch nebo pozvolné rozpuštění? Vnitřní zhroucení nebo barbarské vpády?

Řada vyspělých (především západních) zemí jako Španělsko, Německo, Portugalsko, Polsko, Itálie, Jižní Korea nebo Česká republika dnes zaznamenává porodnost (TFR) jen mezi 1 – 1,3. Některým zemím už dnes rychle ubývá vlastní obyvatelstvo.

Celá řada dětí na Západě tak dnes vyrůstá bez sourozenců a nemalé procento mužů i žen z nejvyspělejších zemí nikdy nebude mít děti. „Život bez dětí“ a „syndrom jednoho dítěte“ – to jsou nové modely života na Západě, materiál pro sociology. Instituce i civilizace se častěji hroutí z vnitřních než vnějších příčin. Západ je lehounký jako vzduch a pyšný se odhodláním myšky. Proto je tvář tvář islámskému terorismu ochromen strachem.

Odlišování není normálním modelem života, s výjimkou časů války, epidemie nebo přírodních pohrom. Přesto se stalo normou v bohaté, zdravé, svobodné a bezpečné Evropě? Co se to děje?

Alexandr Solženicyn se kdysi nechal slyšet, že 1. světová válka zabila evropského ducha. Nejspíše se nemýlil.

Úvaha Giulia Matteotiho *Will the West implode or fall under barbaric invasions?* vyšla na stránkách Arutz Sheva (Israel National News) 25. června 2017.